

Marcoen Cabbolet

Marcoen Cabbolet is een van de weinige [promovendi](#) waarvan de promotie tot nader order is opgeschort en mogelijk niet doorgaat.

Marcoen Cabbolet studeerde in [1991](#) aan de [Technische Universiteit Eindhoven](#) als fysisch-organisch chemicus.

Hij deed ook zijn promotiewerk aan deze universiteit, en wel bij de Faculteit Wiskunde en Informatica. De titel van het manuscript voor zijn proefschrift luidde: *Elementary Process Theory, mathematical-logical principles of individual processes in a non-logical, non-deterministic, non-probabilistic, heterogeneous universe.*

De eerste promotor van Cabbolet zou [Harrie de Swart](#) zijn, die hoogleraar is in de [logica](#) en [taalanalyse](#) aan de [Katholieke Universiteit Brabant](#) te [Tilburg](#).

Hoewel er in zijn promotiecommissie geen natuurkundigen zaten, behandelde Cabbolet's conceptproefschrift fundamentele vraagstukken van de natuurkunde. Hij ontwikkelde een theorie die, naar zijn zeggen, inging tegen de *wet van de* [quantummechanica](#), en tegen de [algemene relativiteitstheorie](#). Volgens zijn theorie zou [antimaterie](#), voor zover het een massa had, onder invloed van de zwaartekracht van de aarde af bewegen. Dit nu werd hoogst controversieel gevonden.

Nog voordat hij zou promoveren zocht Marcoen de publiciteit in het personeelsblad Cursor van de Eindhovense universiteit. In een interview, dat opende met *Hij zou zomaar eens de* [Einstein](#) *van de 21e eeuw kunnen worden*, en waarin hij zichzelf met [Isaac Newton](#) vergeleek, een ander groot fysicus.

Door deze publiciteit kwam zijn baanbrekende werk voor het eerst onder ogen van een aantal fysici, waaronder [Gerard 't Hooft](#). Deze wees op de vaagheid van de meeste passages van het manuscript, en op de inconsistentie in de verifieerbare bewijzen. Zijn commentaar was: *Ik kan er geen brood van bakken.*

Pas toen werd duidelijk dat de promotiecommissie, die het manuscript reeds had goedgekeurd, niet in staat was om zich een wetenschappelijk gefundeerd oordeel te vormen over de fysische theorieën die in dit werk werden ontvouwd.

Verweer

Naast procedurele argumenten voerde Cabbolet aan dat de natuurkundigen die zich uiteindelijk over het manuscript bogen, *buitenstaanders* waren, die het *niet goed gelezen hadden*, en *de status quo verdedigden*. Ook beriep hij zich op de *langdurige studie* die aan het manuscript vooraf was gegaan: een periode van 10 jaar, terwijl een promovendus normaal gesproken vier jaar tijd krijgt voor zijn promotiewerk. De taalanalyticus Harrie de Swart bleef Cabbolet steunen.